

прочувствена рѣчь за миналото на България и великото освободително дѣло на Царя-Освободителя.

Шествието е направило блѣстяща овация на Българския дворецъ, гдѣто бившиятъ дипломатически агентъ Д. Марковъ е държалъ една рѣчь, като изразъ на чувствата на множеството, привѣтствующе Държавния Глава. Князътъ отъ балкона на двореца, въ отговоръ на народния тържественъ привѣтъ, произнесълъ е рѣчь, която била изслушана съ голѣмо внимание и съпроводена съ оглушително „ура“. Отчетливиятъ говоръ, свободниятъ изразъ, литературната форма и мъжествениятъ, но спокоенъ стилъ на княжевата рѣчь, трогнали сж слушателитѣ, които въ тая тържествена минута за миналото съзрѣли сж пжтя за бждещето. . .

Ето тази бѣлѣжита рѣчь :

„Наистина, за българина е скжпъ споменътъ за кървавата, но възвишена епоха на народнитѣ възстания, кога шепа герои поведоха измжчения народъ въ неравната велика борба.

„Скжпа за българското сърдце е паметята на Царя-Освободителя, който тури побѣдоносенъ вѣнецъ на подхванатото освободително дѣло и изтръгна народното знаме изъ ржцѣтъ на завоевателя.

„Съ днешнитѣ тържества народътъ показва, че възвишенитѣ ликове на неговитѣ труженци, на неговитѣ благодѣтели — живѣятъ въ неговата паметъ, вълнуватъ неговото сърдце.

„Ала посрѣдъ тия знаменателни моменти на изразъ на народната признателность, на всеобщъ възторгъ прѣдъ идеалитѣ на миналата епоха, прѣдъ чедовѣколюбивия актъ на единъ филантропъ на автoкратски прѣстолъ, не можемъ да забравимъ надвѣ-